

JAKÝ BYL ŽIVOT V BRITSKÉM IMPÉRIU? ČESKY

JAKÝ BYL ŽIVOT V BRITSKÉM IMPÉRIU?

Střední třída

Ohromná expanze středních tříd, co do počtu i bohatství, vytvořila obrovskou poptávku po zboží a službách. Libra byla silná a pracovní síla levná. S touhou ukázat svůj blahobyt a s volným časem si ho užít potřebovali noví bohatí nekonečný přísun novinek z továren a dílen v zemi: nové barvy dámského oblečení (jako je fialová), nové hračky pro jejich děti, jemné přístroje ze Sheffieldu, stříbro z továren jako JW Evans v Birminghamu, večere a čajové služby od Staffordshire Potteries a tabulové sklo z Liverpoolu.

To, co by v 18. století mohli mít jen aristokraté, se nyní objevovalo v každém domě střední třídy.

Sluhy potřebovaly i střední třídy a v roce 1900 byla ve službě téměř třetina britských žen ve věku 15 až 20 let. Domácí sluhové představovali největší třídu dělníků na venkově a venkovské domy jako Audley End v Essexu měly velká obslužná křídla, která je ubytovala.

Chudoba

Luxusní zboží nebylo dostupné pro miliony pracujících chudých, kteří dřeli dlouhé hodiny v mlýnech (jako Stott Park Bobbin Mill, Cumbria), dolech, továrnách a docích. Příšerné pracovní a životní podmínky z počátku 19. století přetrvávaly v mnoha oblastech až do konce viktoriánské éry. Nad nezaměstnanými a nemajetnými se tyčil temný stín chudobince.

V 80. a 90. letech 19. století však většina lidí těžila z levnějších dovážených potravin a dalšího zboží. Nové terasy domů pro prosperující dělnickou třídu byly stále více napojeny na čistou vodu, kanalizaci, a dokonce i plyn.

Série továrních zákonů od 30. let 19. století postupně omezovala počet hodin, které by ženy a děti mohly odpracovat. Jakékoli pokusy o dělnické odbory (organizace bránící zájmy dělníků) však byly zákonem zakázané až do konce století.

Zábava pro všechny

V roce 1900 bylo mnoho zábavy pro bohaté i chudé.

Divadla, hudební sítě, knihovny, muzea a galerie byly vybudovány v každém větším městě i v mnoha menších, často založených novým druhem filantropů. Přímořská města již nebyla hájemstvím bohatých a místa jako Great Yarmouth a Blackpool se vyvinula jako oblíbená letoviska pro dělnickou třídu.

Existovalo mnoho nových sportů, jako je tenis na trávníku a kriket, a staré sporty s nově definovanými pravidly, jako je rugby, fotbal a kriket. Hry byly základní složkou vzdělávání poskytovaného veřejnými školami, které se během tohoto období množily a jejichž cílem bylo vytvořit gentlemany z chlapců z nové střední třídy.

Vzdělávání a dětství

Vzdělání začalo být považováno za všeobecnou potřebu, a nakonec za univerzální právo. V roce 1880 byla zavedena povinná školní docházka až do věku deseti let. K dosažení vzdělání pro všechny bylo zřízeno mnoho nových státních nebo „internátních“ škol spolu s církevními školami. V roce 1900 existovala téměř všeobecná gramotnost, což byl obrovský úspěch, vezmeme-li v úvahu, jak otřesná byla situace chudých dětí ve 30. letech 19. století.

Viktoriánský věk byl první, kdy bylo dětství uznáno jako odlišná a drahocenná fáze života. Rodinný život, který ztělesňovala mladá královna, její milovaný Albert a jejich devět dětí, byl idealizován.

Stejně jako v mnoha jiných případech se ukázalo, že viktoriáni jsou velmi nápadití, pokud jde o zábavu dětí. Morální příběhy z počátku tohoto období byly doplněny příběhy o zvířatech, vzrušujícími dobrodružstvími (jako *Ostrov pokladů*) a výstředním leskem *Alenky v říši divů*, z nichž všechny inspirovaly dětskou literaturu ve 20. století.

Koloniální správa

Jedním z mnoha zločinů britského impéria bylo vyhlazení domorodých Tasmánců během britské kolonizace Tasmánie v 19. století. Velký irský hladomor v letech 1845–1851, ke kterému přispěla politika britské vlády, zahubil nebo vyhnal do emigrace polovinu irského obyvatelstva. Britská armáda během druhé búrské války (Búrové – potomci německých, nizozemských a francouzských osadníků v Africe) v jižní Africe v letech 1899–1902 budovala koncentrační tábory, ve kterých zemřely desítky tisíc búrských žen a dětí.

Z důvodu podřazenosti bylo domorodé obyvatelstvo kolonií britskou správou na veřejných místech často separováno a muselo být ve školách, nemocnicích nebo veřejné dopravě odděleno. V některých regionech existovaly čtvrti obydlené pouze jednou rasou. Segregace existovala i v rámci místního obyvatelstva, které bylo rozděleno podle různých etnik nebo náboženského vyznání.

Jaký byl život v britském impériu?

Autor:
Mgr. Pavel Žalský

Vyrobil Národní pedagogický institut České republiky

2022

www.npi.cz

npi | Národní pedagogický institut
České republiky

